

ת"פ 21432/04/14 - מדינת ישראל, ואורן פינטו גפסון נגד ויקטור פרץ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מאי 2014

ת"פ 21432-04-14 מדינת ישראל נ' חייא(עציר) ואח'

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד גיא רוסו, דיה בן אסא זיגלמן
ואורן פינטו גפסון

נגד
הנאשם
6. ויקטור פרץ ע"י ב"כ עו"ד ירון גיגי

החלטה

בישיבה הקודמת ביקשה התביעה להגיש כתב אישום מתוקן שעניינו הוספת פרט אישום 13 לנאשם 6. פרט זה מתייחס לאירוע מיום 24.12.13, כאשר לפי הטענה הנאשם פנה לראש ועד היישוב שבו הוא מתגורר בבקשה שיסייע לו לפתור בעיות מול הוועדה לתכנון ובניה עקב חריגות בניה שבוצעו על ידי הנאשם, וראש הוועד הודיע שאינו יכול לסייע לו, ולפי הטענה איום הנאשם על ראש הוועד ותקף אותו. בגין זאת הואשם בעבירות של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382(א) (א) לחוק העונשין תשל"ז-1977, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ב"כ הנאשם הגיש בקשה למחוק את פרט האישום ה-13 ולחילופין להעבירו לדיון בביהמ"ש השלום. הטענה היא כי התביעה לא היתה רשאית לצרף את האישום ליתר האישומים שבכתב האישום לאור הוראת סעיף 86 לחסד"פ.

ב"כ הנאשם טוען כי כתב האישום עוסק בפרשה רבת היקף של סחיטה באיומים המלווה בעבירות נוספות, שבה מעורבים 16 נאשמים, והאישום שמבקשים לצרפו מתייחס לענין פרטי של הנאשם על רקע עבירות בניה, שאינו קשור כלל לפרשיה שנפרשה בביהמ"ש בענין 16 הנאשמים.

תגובת המאשימה היא כי זכותה לתקן את כתב האישום בטרם הוחל המשפט, עד לתחילתו, ולכן הדבר מסור לשיקול דעתה הבלעדי של התביעה ובית המשפט אינו רשאי להתערב בשיקול דעת זה ולמנוע את צירוף הפרט הנוסף.

הטענה הנוספת היא שחומר החקירה הרלבנטי לאישום הנוסף נכלל במסגרת תיק החקירה המתייחס לכל 16 הנאשמים ויש חשיבות לפרוש את התנהגותו האלימה של הנאשם כחלק בלתי נפרד מהתנהלות יתר הנאשמים בפרשיות המפורטות בכתב האישום.

סעיף 86 לחסד"פ מאפשר לצרף אישומים בכתב אישום אחד, אם האישומים מתבססים על אותן עובדות, על עובדות דומות, או על סדרת מעשים הקשורים כדי פרשה אחת.

אין חשיבות לשאלה אם הפרט שמבקשים להוסיף מתווסף לאחר שכתב האישום המקורי הוגש כבר, או שפרט זה נכלל בתוך כתב האישום המקורי. גם אם היה מוגש כתב האישום המתוקן במקור, עדיין היתה עומדת לנאשם הזכות להתנגד לצירוף האישום שאינו קשור ליתר הפרשיות הנדונות בתיק.

יש ממש בטענת הנאשם. כתב האישום מתייחס למסכת של הלבנת הון, סחיטה, תקיפה בנסיבות מחמירות וגרימת נזק בחומר נפיץ, הכל סביב נאשם 1 ו-15 נאשמים נוספים שמעורבים בפרשיות השונות.

העבירה המיוחסת לנאשם בפרט האישום 13 אינה מתבססת על אותן עובדות, על עובדות דומות, או על סדרת מעשים הקשורים עד כדי היותם פרשה אחת. האישום ה-13 מתייחס לאירוע נפרד המתייחס לנאשם 6 בלבד, שאין לו כל קשר לפרשיות שנדונות בתיק.

צירוף האישום יוביל לכך שכל 15 הנאשמים האחרים יצטרכו לשבת באולם ביהמ"ש ולהיות נוכחים בדיון שלא רק שאינו נוגע להם, אלא גם אינו מהווה חלק מהפרשה הנדונה בתיק זה. בצירוף האישום יהיה כדי להכביד על ניהול הדיון ויטריח לשווא את סניגוריהם של 15 הנאשמים האחרים שאין להם כל חלק בפרט אישום זה, שאינו קשור כלל לפרשה העיקרית.

לאור זאת, ומאחר שהעבירה בפרט 13 היא עבירה שבסמכות בית משפט השלום, אינני רואה מקום להשארת פרט אישום זה במסגרת כתב האישום המונה 14 אישומים נוספים כנגד כל הנאשמים, דבר שיסרביל את הדיון ויאריכו שלא לצורך, ולפיכך אני מורה להעביר את הדיון בפרט 13 לבית משפט השלום בתל-אביב.

התוצאה המעשית היא למעשה מחיקת הפרט ה-13 מתוך כתב האישום העיקרי על מנת שהתביעה תוכל להגישו כתיק נפרד לבית משפט השלום בתל-אביב.

המזכירות תשלח את ההחלטה לפמת"א ולב"כ הנאשם 6, עו"ד ירון גיגי.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

צבי גורפינקל - שופט בכיר